

2012. JÚLIUS-SZEPTEMBER

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 9. ÉVFOLYAM 7-9. SZÁM

„Legelők sarjadnak a pusztán...”

65. Zsoltár

A szőkepusztai Zarándok Kápolna újjáépítésének 5. évfordulóján a konferencia főtémája a fenti zsoltáridézet volt. A folytatás: „ujjongás örvezi a halmokat.”

Csapadékszegény tél és száraz tavasz után aszályos, százéves rekordokat döntő forró nyárban Somogyország közepén talán mindenki esőért imádkozott. Ezen a vidéken amúgy is az országos átlag alatti az éves csapadék mennyisége, de az utóbbi gazdasági évben a minimum egy harmada, mintegy 200 mm eső esett csupán.

Július utolsó vasárnapján kora reggel számos alkalommal csörgött a telefonom. Szakad az eső Pesten, az M0-áson a vihar és a zárpor miatt meg kell állni. Merjünk-e elindulni a konferenciára?! Azt mondtam, amit mondhattam, Szőkepusztán – bár az éjszaka villámlott és dörgött – szikrázóan süt a nap. A viharos reggel ellenére többszázan hallgattuk a fúvósok és az orgona bevezető, Istent magasztaló zenéjét 10-től fél 11-ig. Aztán – ahogy lapunkban a színes, képes beszámolókból kitűnik – a konferencia a szokásos, immár öt éve hagyományos menetben zajlott...Ami a természetben elmaradt, az éltető eső, az megadatott a konferenciázóknak bőséges „áldásos” formájában, az ujjongás az ősi földön, a hajdanvolt település kellős közepén, a ma is pompázó Zarándok Kápolnát körülölelő réten.

A hálaadás jegyében – lelki és testi áldásokért egyaránt – a 65. Zsoltár versei vezették a gondolatunkat:

*Gondoskods a földről, megöntözöd,
nagyon meggazdagítod,
Isten patakja tele van vízzel.
Gabonával látod el az embereket,
így gondoskods a földről.
Barázdáit megitatod,
göröngyeit elegyengeted,
záporesővel porhanyítod,
növényzetét megáldod.
Megkoronázod az évet javaiddal,
és nyomaidon bőség fakad.
Legelők sarjadnak a pusztán,
ujjongás övezi a halmokat.
Nyájak lepik el a legelőket,
a völgyeket gabona borítja,
ujjonganak és énekelnek.*

(Zsoltár 65:10-14)

Az előrejelzések szerint az idei évben gyenge búzatermés volt várható. A gondviselés rácafojt a peszsimista jóslatokra, és a csodálatos óriás kerek kenyerek arról prédikáltak, hogy „Meghozta termését a föld, megáld bennünket Istenünk, az Isten. Megáld bennünket az Isten, féljék őt mindenütt a földön!” (Zsoltár 67:7-8)

A hihetetlenül gazdag ebéd után a Szőkepusztai találkozóra került sor, immár a kiállítási teremé is „átalakult” régi imaházban. Jóföldi Gábor nyugdíjas lelkipásztor javaslatára – aki eddig példátlan lelkesedéssel szervezte az öregedő pusztaiak csapatát – ez a szolgálat a jövőben Joó Attila testvére vár, akit 100%-os szavazattal meg is választottak vezetőnek a jelenlevők. Munkájára áldást kívánunk és sok erőt onnan felülről. Ő itt született, ide köti sok-sok emlék...

A konferenciát követő héten benépesült a Napsugár Tábor. Öröm és ujjongás övezte a pusztát és a falut, Libickozmát, ahonnan rendszeres látogatóink is voltak. A tábortúznél pedig, azon túl, hogy mi bemutatkoztunk a „falusiaknak”, meg az éppen most ide települteknek, ők is ugyanezt tették.

Az áldott napok után folytatódik a táborépítés épp úgy, mint a lelki utómunka.

Valaki – a pusztakovácsi állandó konferenciái résztvevők közül – a napokban boldogan számolt be arról, hogy milyen nagy lelki élmény volt számára újra ez az összejövétel. Olyan feltöltődés ez – mondta – ami egész éven át tart és nagyobb hitre bátorít.

Úgy reméljük, hogy sokan hasonló élménnyel és áldással gazdagodtak a Zarándok Kápolna újjáépítésének 5. évfordulója alkalmából megrendezett Szőkepusztai Konferencián. Ha az Úr is úgy akarja, jövőre találkozunk!

Dr. Almási Mihály
lelkipásztor

A szerkesztő üzenete

Előző számunkban csak jövő időben írhattunk *Gerzsenyi Sándor* testvér új könyvéről, amelyet a Jó Pásztor Alapítvány adott ki. Azóta megjelent. Itt közöljük a remek kötet borító fotóját. A 180 oldalasra tervezett könyv végül 272 oldal lett, de nem változtatjuk meg a meghirdetett 2000 forintos árat. A nyomdászamlát kifizettük. A terveinken felüli tetemes kiadás – egyebekkel együtt (ingyenes táboroztatás, konferenciák költségei, esőtető, stb.) – olyannyira megterhelte költségvetésünket, hogy a Jó Pásztor jelen számának fedezete áll csak rendelkezésünkre. Reméljük, hogy most is, mint eddig minden esetben, a következő szám előkészítéséig érkezik annyi adomány céljaink megvalósítására és az újság megjelentetésére, hogy folyta-

tódhat a Jó Pásztor misszió, amihez soha nem kértünk és nem fogadtunk el semmiféle állami támogatást, sem pályázati sem egyéb módon. A missziót és a lapot kizárólag önkéntes adományokból tartjuk fenn addig, amíg azok fedezik a költségeket, az Úr kegyelméből. Ezúton is köszönünk minden adományt!

A verseskönyvre visszatéve, már most ajánljuk azt missziós célú továbbterjesztésre. Igen alkalmas – bár még addig van egy kevés idő – karácsonyi ajándéknak is.

Megrendelhető:

Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálat,
1431 Budapest, Pf. 171.,
Tel: 06-20/886-0712

Gyülekezeti könyvterjesztőknek kedvezményt tudunk biztosítani.

Minden kedves Olvasónknak és támogatóknak gyümölcsöző őszt, fizikai és szellemi értelemben egyaránt, a közelgő hálaadó napokra gondolva, örömteli ünneplést, az óvoda és iskolakezdőknek szorgalmat és mindannyiunknak sok áldást kíván – munkatársai nevében is – a szerkesztő:

*Dr. Almási Mihály
lelkipásztor*

Köszönet az 1%-ért

A **Napsugár Gyermekmentő Alapítvány részére** 2012-ben kiutalt 2011. évi SZJA 1%-os felajánlásokból érkezett **250 242 Ft**-ot teljes egészében az alapítvány céljának megvalósítására, többek között a Libickozmai Gyermektábor kiadásaira fordítottuk.

Ugyanebben az időszakban a **Jó Pásztor Alapítvány** bevétele az 1%-os átutalásokból **267 194 Ft** volt, amit teljes egészében alapítványi célra, többek között a Jó Pásztor című lap folyamatos megjelenítésére fordítottunk.

Ezúton szeretnénk megköszönni a gyermekmisszió támogatását mindazoknak, akik adójuk 1%-át erre a célra utaltatták, és kérni, hogy az idei esztendőben is gondoljanak ránk – új támogatók megnyerésével is.

A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány, valamint a

Jó Pásztor Alapítvány kuratóriuma

Bemerítés Dömsödön

Mindig nagy öröm – különösen nem nagy létszámú gyülekezet/körzet életében – a bemerítés. Pünkösd vasárnapján *Sándor Dávid* (Dömsöd), és *Majnár Máté* (Dunavecse) bizonyágtételét hallgatta meg a körzeti gyülekezet Dömsödön, majd sor került a két fiatal bemerítésére. Mind az igehirdetés, mind a bemerítés szolgálatát *dr. Almási Mihály* testvér, a körzet ügyintéző lelkipásztora végezte. Azt kívánjuk a két átlagosnál jóval magasabb fiúnak, hogy lelkiükben is nőjenek naggyá!

–am–

Szőkepusztai Konferencia

2012. július 29.

A puszta közepén épült baptista imaház, amely kiállta az idők viharait, július 29-én ismét benépesült. Igaz, évtizedek óta nincsenek heti rendszerességű használói az épületnek, mégis a szépen felújított, rendben tartott Zarándok Kápolna a nagy erdőségben egy tisztás közepén a maga hófehér falaival, égre mutató karcsú tornyaival minden pusztai vándort

Templom részére a falu polgármesterén keresztül.

A szőkepusztai misszió kezdetén a kor legnagyobb magyar baptista zenésze, *Héthalmi Páth Károly* hozta erre a vidékre a zenetudományt, az arra fogékony baptista fiataloknak. Ezen a vasárnapon a gyülekezeti éneklést az ajándékba kapott konferenciai füzet segítette, a fúvósok vezetésével és *Tóka Szabolcs* testvér

Készül a sült csirke és tarjaszeletek (Szappanos Lajos és Kovács Dávid)

Samu Ferenc korábbi és Horváth Gábor jelenlegi polgármester szeli a kenyeret, középen Braun Ervin, aki sütötte

egyfajta áhítatra hív, ahogyan a konferenciára egybegyűlteket is. A *Csővári Pál* testvér vezette fúvószenekar is segítette a lelki felhangolódást.

Dr. Almási Mihály lelkipásztor testvér bevezető gondolatai (65. Zsoltár) és imádsága után *Horváth Gábor*

libickozmai polgármester üdvözlő szavait hallgattuk. A sátrak alatt kényelmesen helyet foglaló „sokaság” az ország különböző pontjairól érkezett, de jöttek Kanadából és Amerikából is hajdanvolt szőkepusztaiak, illetve Hollandiából is vendégek. Almási testvér külön köszöntötte *Gerzsényi Sándor* testvért és feleségét, Marikát, ismertette a Jó Pásztor Kiadó által most megjelentetett remek könyvet, majd részvétellel emlékezett Gerzsényi testvérék mély gyászára, amit *Csaba* fiuk elvesztése okozott, és a Jó Pásztor vigasztaló kegyelmébe ajánlotta őket.

A pécsi illetőségű *Benkő László* testvér egy 80×120 cm-es restaurált olajfestményt ajánlott fel a Jó Pásztor Alapítványnak, (Pieta, a keresztről levett Krisztust ölében tartó és sirató Mária), melyet az alapítvány ünnepélyesen adott át a Libickozmai Katolikus

Készül a dunaujvárosi bagolyás (Braun Ervin és segítői)

Remekül szervírozott görögdinnye

orgonakiséretével. Színesítette a szolgálatokat a pócsmegyeri fiatalok ifjúsági éneke, amelyet gitárkisérettel adtak elő. *Huszta Csaba* és *Molnár József* lelkipásztorok Isten gondviseléséről és a szolgálat áldásairól tettek bizonyosságot.

Érdekes színfoltja volt az alkalomnak, amikor Almási testvér kérésére a volt szőkepusztaiak előremettek egy fotózásra, némelyek unokáikkal együtt, erősítve a hovatartozást az utódokban is. Hatvan éve egymást nem látott emberek ismerték föl a másikban a régi iskolatársat... (Ez a csoport a délután folyamán külön „találkozót” is tartott *Jó földi Gábor* és *Joó Attila* testvérek vezetésével.)

Fontos momentuma volt az alkalomnak az új kenyérért való hálaadás, majd a kenyérszelés, amelyet *Braun Ervin* gyülekezetvezető, *Samu Ferenc* volt pol-

A kápolna – kora reggel

Tóka Szabolcs orgonaművész testvér a hangszer mögött

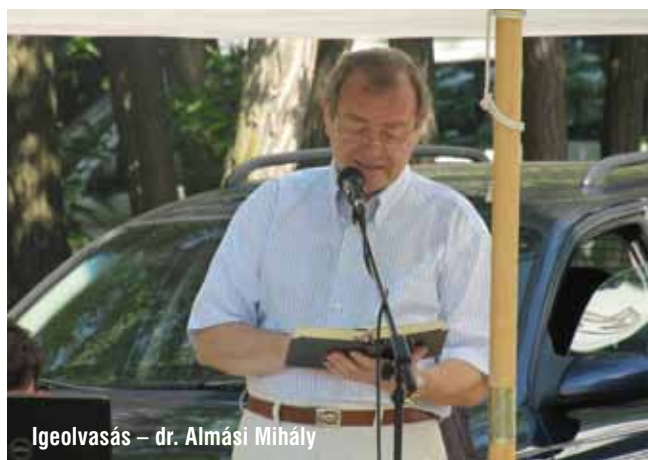
A gyülekezet egy része

A régi szőkepusztaiak „ismerkednek”

„Öreg” harcosok – Jóföldi Gábor, Gerzsényi Sándor és a segítő társak: Hajnalka és Mária

Igeolvasás – dr. Almási Mihály

gármester, *Horváth Gábor* jelenlegi polgármester, *Meidl Sándor* gyülekezetvezető, és *Jóföldi Gábor* lelkipásztor testvérek végeztek. A jelenlévő gyerekek segítségével mindenkihez eljutott egy darabka friss kenyér, amit jóízűen fogyasztottunk el, végül elénekeltek nemzeti imádságunkat, a Himnuszt.

Almási testvér zárszavában ebédre hívta a jelenlévőket, és köszönetet mondott minden anyagi hozzájárulásért, a kenyér, víz és élelem alapanyagokért, az ételek elkészítéséért, a szállításért, a takarításért, az erősítésért, az elektromos áram biztosításáért, stb.

Az egész nap folyamán a sátorpavilonok egyikében könyvasztal működött. Az érdeklődés középpontjába a „Fölfelé a hegyoldalon” c. verseskötet került,

Gerzsényi Sándor lelkipásztor-költő testvér most megjelent, legújabb verseskötete, amelyet az érdeklődőknek a helyszínen azonnal dedikált is a szerző.

A megvásárolható CD-k DVD-k és egyéb vallásos irodalom mellett a gyermekek részére ajándékkal egybekötött rejtvényfejtési lehetőség kínálkozott.

A bőséges és finom ételek kora reggeltől öt üstben fűttek. Az ínycsiklandó illatokat gyakran fújta a szél a sátrak felé. Volt babgulyás, mangalicapörkölt, birkapörkölt, szürkemarha-pörkölt, és egy üstben a köretnek való burgonya. Emellett egy hatalmas grillrácon sült a filézett csirkecomb és tarjaszeletek. Mint ahogy már az elmúlt években is volt, a dunaújvárosi finom kenyér, pogácsa és ásványvíz bőségesen jutott min-

A pócsmegyeriek énekelnek

A könyvsátor

A fúvósok csoportja – Csővári Pál vezetésével

Huszta Csaba
Nap utcai lelkipásztor

Molnár József jászberényi lelki-
pásztor és ifjabb Molnár József
a birkagulyással

Átkelés az Aranyos patakon
a régi bemerítések helyénél

A dömsödi szürkemarra pörkölt két üstben főtt –
Katona Mihály és Pálfi József

Horváth Gábor polgármester átveszi
a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány
ajándékát – Benkő László pécsi művész,
az ajándékozó, magyarázza a képet

denkinek, sőt, a következő heti ifjúsági és gyerekta-
bornak is maradt.

Az ökumenének valami különösen szép megnyil-
vánulása volt az, ahogy ezt a konferenciai napot nem-
csak a baptisták érezték magukénak, hanem a három
közeli faluba költözött régi szőkepusztaiak, vagy csak
egyszerűen szimpatizánsok: így Libickozma,
Pusztakovácsi és Somogyfajs is. Senki sem jött üres
kézzel, ki-ki odatette (akár már jó előre is) a tőle telhe-
tőt, teljesen önzetlenül, (viszonzást nem várva), birka,
mangalica, krumpli, házi készítésű savanyúság, vagy
éppen dinnye formájában, anélkül, hogy ezt a szerve-
zők kérték volna. Az adományozók inkább a nevük
elhallgatását kérték. Azért volt egy kevéske kérés: az,

hogy akik idős koruk miatt nem lehettek jelen a kon-
ferencián (amolyan falunapon), hadd kaphassanak
egy darabkát a „szentelt kenyerekből” – a beszámoló
mellé...

Vajha az Élet Kenyeréből is törhetne nekik valaki
egy darabot!

(hcsné)

**Itt jegyezzük meg, hogy a konferencia teljes
hanganyaga megrendelhető CD-n a Jó Pásztor
Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálat címén: 1431
Budapest, Pf. 171., vagy a 06-20-886-0712 baptifon
számon.**

– a szerk –

Menyhárt Bélára emlékezünk

Egyre kevesebben élnek azok közül, akik a Szőkepusztai Baptista Gyülekezet alapító tagjaira emlékezni tudnak, így minden adat, szájhagyomány és írás felértékelődik. Nemrégiben az „Élő Víz” című evangéliumi pünkösdi újságban találtam egy érdekes cikket Gyánó László tollából. (www.kisegyhazkutato.hu/dokumentumok/dok2008/EloViz/EloViz/1990_2.pdf). Ebből idézek néhány részletet az imaháznak telket adó, a téglát saját portáján kiegészítő és az építkezésben is oroszlán-részt vállaló Menyhárt Béla testerről. A cikk címe: „Inkább a tésasszony!”

„Deák József testvér, közösségünk egykori elnöke lett a kocsisa a telepések egyik legmódosabb tagjának, Menyhárt Bélának. Béla bácsi 200 holdat vásárolt a felparcellázott homokból, ezért amolyan kisbirtokosnak, kurta uraságnak számított. Érthetően ő áldozott legtöbbet az imaház építésére. Béla bácsi ugyanis áldott életű, komoly hívó ember hírében állt az egész környéken. Tisztelték, szerették a pusztalakó szegény emberek segítőkész, emberséges magatartása miatt.

Nem volt könnyű az itt élő emberek élete. A sovány homok alig biztosította a megélhetést. Az élelem megtermelt, de adóra, bérletre, no meg egy kis ruhára csak kellett némi pénz. A föld termését jobbra állattartásra hasznosították, a tehén és a baromfi hasznát a marcali piacon értékesítették. A szegény emberek lófogát és minden közlekedési eszköz híján gyalog jártak. Az összegyűjtögetett piacra valót, egy kis túró, tejfölt, pár csirkét gyalogszerrel cipelték a heti piacra.

Menyhárt Béla bácsi is eljárt a heti piacra, természetesen lovas kocsival. Két-három pár lóva is volt. Legtöbbször elég lett volna, hogy egy fogat menjen a piacra, de ő több esetben két fogattal ment, hogy az úton felszedje a kosarakkal megterhelt szegény embe-

reket. Felesége sokat zsörtölődött, amikor reggel kiadta a kocsis legénynek a parancsot, hogy két fogattal mennek.

– Béla! – mondta férjürának – elment az eszed? Ilyen nagy dologidőben két kocsival a piacra? – Jóska! – folytatta a kocsis legénynek – tedd föl az ekét és menj szántani. Deák Jóska tanácstalanul nézett hol Béla bácsira, hol a tésasszonyra.

– Jóska fiam – szólt szelíden, de határozottan Béla bácsi. – Én vagyok a gazda, tedd, amit mondtam. És Jóska azt tette. Sorban szedte föl a piacos asszonyokat, amennyi felfért. Ők pedig áldották az Istent és áldották Béla bácsit jóságáért...

Béla bácsi halálos ágyán magához hívatta a szőkepusztai gyülekezet előljáróit. Istenben megbékélt szívvel, ünnepélyes búcsút vett tőlük.

– Atyámfi, testvéreim! – mondta. – Amit itt látok, a 200 hold föld, a ház, a gazdaság már nem Menyhárt Béláé. Nekem csak az maradt, amit sikerült átmenteni amulandóságából az örökkévalóságba. Csak az, amit sikerült odaadni Isten országa ügyére, a szegény emberek megsegítésére. – Feleségem! – fordult oda könnyes szemű hitveséhez. – Bár még kevesebbet hallgattam volna rád, bár még több jót tettem volna!

Pár óra múlva végleg elszenderült. Igen nagy részvét mellett temették. Aki csak tehetett, részt vett Béla bácsi temetésén. Nagyon sokan megsiratták és áldották, mint a szegények pártfogóját. Amikor vége lett a gyászszertartásnak, elszéledt a tömeg, a gyászoló család is végső búcsút vett, egy cigányasszony leborult a fejéhez, átölelte és sírva így fohászzkodott:

„Drága süzs anyám! Mért ezst azs áldott jó embert vitted el, mért nem inkább a tésasszony?”

„Az igazak emlékezete áldott!” (Péld 10,7)

– a szerk –

Olvasóink írják

Kedves Testvérek!

...Számomra azért fontos, hogy a megfejtést beküldjem, mert ennek közösséghez tartozó lelki oka van. Ugyanis mikor megérkezik a „Jó Pásztor”, mindig végig olvasom a rejtvényt megfejtők neveit. Azok között sok ismerős név van: Tahiból, Lillehammerből, konferenciákról, stb. Mikor a nevüket elolvasom, felidéződik az együtt töltött kedves alkalom is, amely örömmel tölt el. Még a hosszú évek elmúltával is ad erőt, biztatást, jó érzést az akkori közösen eltöltött

idő. Hiszem, hogy azért, mert az Úr is ott volt velünk, szeretete kapcsolt össze minket. Gondolom, más is érezheti ezt, így ha nevémet ismerő találkozik velem, velem is találkozik. Azaz az Úrban közösségekben vagyunk.

(EIné – Érd)

Köszönöm a szép, tartalmas lapot, beszámolókat. Mi is nagy szeretettel emlékezünk Alexovics Győző testvére.

(BE – Rév-Komárom)

Kalandozás Somogyországban

avagy mese egy nyári táborozásról

Egyszer volt, hol nem volt, kis hazánk kellős közepétől kicsit északabbra, ahol sok-sok autós és evezős megfordult már, volt egyszer egy település, melyet úgy hívtak: Dömsöd. Itt éldegéltek békében történetünk szereplői, a Dömsödi Baptista Gyülekezet fiataljai és kisebb társaik. Együtt jártak imaházba minden vasárnap, együtt énekelték a szebbnél-szebb énekeket, de közös programot talán még soha nem szerveztek.

Egy májusi vasárnapon azonban olyan meghívó érkezett, mely mindkét fél számára tartalmazott ajánlatot. Közös táborozásra invitálták őket Somogyország szívébe, Libickozmára. Nem sokat teketóriáztak, azonnal igent mondtak a felkérésre. Hogy teljes legyen a létszám, elhívták magukkal a Dunavecsei Baptista Gyülekezet ifjait is. Így készülődött immáron 15 kicsi és nagy az izgalmasnak ígérkező táborozásra.

Teltek-múltak a hetek, napok és percek peregetek gyors egymásutánban, és mire észbe kaphattak volna, már indulniuk is kellett. Persze azért a gondos csomagolásra még jutott idő, így a szokásos dolgok mellett olyanok is kerültek a táskákba, mint például a horgászbot, a sárgadinnye vagy a fűzfavessző.

Egy melegen ígérkező keddi reggelen útnak is indultak Dömsödről. A rövid pakolás után mindenki hamar megtalálta a helyét a négy autóban, és vidáman gurultak szüleikkel együtt egészen Libickozmáig. A faluba érve hosszú és igen hangos autókürtszó jelezte, hogy megérkezett a csapat. Lesz itt nemulass, majd meglátják!

Amilyen nehezen sikerült bepakolni, annál könnyebben ment a kipakolás. Pillanatok alatt kiürültek az autók csomagtartói, és az éhes csapat finom ebéddel enyhített korgó gyomrának hangján. A sátrak elosztása már nem volt olyan könnyű. Még szerencse, hogy ott volt Misi bácsi, a tábor bölcs királya, akinek sikerült mindenkit meggyőzni arról, miért is lesz jó neki abban a sátorban, ahová nem is akart kerülni.

A szülőktől való búcsúzás után a király magához hívatta az újonnan érkezőket, és elmondta, hogyan illik viselkedni a falu lakóival, főként a négy lábúakkal szemben. Majd gyalogtúrára indult a csipet-csapat, és mindannyian rögtön ki is próbálhatták tájékozódási képességüket. Az útvonalat senki sem tudta előre (talán még Misi bácsi sem?). Csak azt tudták, hogy az úti cél a temető. Hogy izgalmasabb legyen a délután, kétfelé oszlott a társaság: a legkisebbek a libickozmai temetőbe, a komolyabb életkorral rendelkezők pedig a régi szőkepusztai temetőbe igyekeztek. Még feladatot is kaptak, de ezek olyan nehezek voltak, hogy csak órákkal később kerültek újra elő. Lehet, hogy a falu

Menyhárt Béla bácsi sírjánál

gonosz manóinak keze volt a dologban? Nem hiszem! Libickozmán csak jótündérek laknak, én legalábbis ottjártamkor egyetlen gonosz manóval sem találkoztam...

Este azonban már mindannyian vidáman majszolták vacsorájukat, melyet Marika néni és Gabi néni, a király legügyesebb tünderei varázsoltak az asztalra. És persze agyaltak, hogyan töltsék el emlékezetesen első estéjükét. A tökéletes terv hamar megszületett, ugyanis köztudott, hogy a finom virslitől mindig megjön az ember ihlete. A kék papucsosok kihívták egy focimeccsre a piros papucsosokat! Nagy volt az izgalom, mindenki lelkesen készülődött a nagy rangadóra. Még a kicsik is kivonultak a pálya szélére, és agyagozás meg gyöngyfűzés közepette lelkesen szurkoltak a nagyoknak. A meccs végét és a fürdés idejét a sötétedés jelezte. Pillanatok alatt benépesültek a zuhanyzók, majd a sátrak is megteltek fáradt fiatalokkal. Senkit sem kellett elringatni, még az esti mese is elmaradt ma!

Szerdán fárasztó nap elé néztek a tábor lakói. Megint egy meleg nap várt rájuk. Az ébresztő után lassan kitá-molyogtak sátraikból, és az éjszaka átfagyott testrészeiket a nap sugaraiban próbálták átmelegíteni.

A Szőkepusztai imaház előtt

Érdeklődve hallgattuk Misi bácsit

Hányan is merítkeztek be akkor? Megszámolom!

Nagyon figyelmesen

Az idegenvezetőnk érdekes történetbe kezdett:

„Erre van a gonosz boszorka háza, arra pedig az Óperenciás tenger”

És odalenn mi van?

Szent László király lába előtt

Közben kipurciózták a reggelit, majd asztalhoz hívták őket. Egy perc múlva már mindenki a szokásos helyén ült, és elkezdődött a reggeli. A „terülj, terülj, asztalkám” most is a két konyhatündér kezét dicsérte.

Reggeli után mindannyian sétálni indultak. A homokos terepen az erőtől duzzadó csapat rendületlenül haladt. Az erdő lakói nem mertek az útjukba állni. Még a szőkepusztai imaház uhuja is elmenekült előlük! Egy gyönyörű tisztáson aztán rátaláltak a csodálatos „székesegyházra”. Kicsiknek és nagyoknak egyaránt elállt a lélegzete. Ilyen csodát még a kerekerdő közepén sem láttak! Áhítattal lépték át az imaház küszöbét, és

Az egykori bazilika romjai Somogyváron

Tökfőzelék előtti...

...és után

Memóriajáték a strandon

érdeklődve hallgatták Misi bácsi izgalmas történeteit baptista elődeink életéből. Megkeresték azt is, ki hol lakott az egykori Szőkepusztán. Hamarosan indulniuk kellett vissza a táborba, hiszen már dél körül járt az idő. Sietve lépkedtek a forró homokban, igyekeztek, hogy ebédre hazaérjenek. Persze, ha tudták volna, hogy tökfőzelék lesz, nem siettek volna olyan nagyon...

Hogy enyhítsék az ebéd okozta sokkot, hamar autókba ültek, és elgurultak Somogyvárra. Egy történész-régész idegenvezetésével végigzarándokolták az egykori bazilika minden zegzugát. Még egy kilátóba is felmászta, hogy onnan élvezhessék az eléjük terülő csodálatos balatoni tájat. Valóban szép volt, festeni sem lehetne szebbet!

Hazafelé menet egyfolytában az járt az eszükben, hogyan lehetne még izgalmasabbá tenni ezt az eddig amúgy sem unalmas napot. És akkor egy jótündér valamelyik kicsi fülébe súgta a választ: „Rendezzetek lufi-csatát!” Azt hiszem, nem kell elmagyaráznom, mit is jelent egy meleg nyári napon ez a mondat. Hamarosan harsány nevetés és sikoltozás töltötte be a levegőt. Kicsik és nagyok fürdőruhában kergették egymást vízzel megtöltött lufikkal a kezükben. Sehol nem maradt fű szárazon! Később az ásványvizes palackok is előkerültek, hiszen azokkal még nagyobb adag vizet lehetett a másik nyakába zúdítani. A vízi csata csúcspontja is egy „jótündérnek” köszönhető, aki Misi bácsit is a vízszugár útjába irányította. Így aztán a délután eredménye 16 bőrig ázott, de nagyon vidám

táborlakó lett. Az esti tárcsán sült finom vacsora már csak hab volt a tortán.

Másnap reggel ismét ragyogó napsütésre ébredtek a tábor lakói. Igaz, a Napsugár Alapítvány táborában ez nem is lehetne másként! A tegnapi diadalittas hangulat után most mindannyian lassan, álmosan majszolták szokásos reggelijüket. Rekkenő hőség ígérkezett erre a napra is, így szinte azonnal eldöntötték, mi legyen a napi program. Autókba ültek, és irány a Balaton! Nem volt szükség sem varázspalcára, sem hétmérföldes csizmára ahhoz, hogy jól érezzék magukat. Csak víz, víz, víz, ameddig a szem ellát! Ez még az Óperenciás tengernél is jobb!

Az egész napos fürdőzésben mindenki kellőképpen elfáradt. Pedig különleges este várt rájuk, melyre Libickozma Birodalmának összes alattvalója meghívást kapott. Bizonyára már mindenki kitalálta, hogy csakis táborúzról lehet szó. Valóban így történt, megkapták, meggyújtották, körbeülték, és énekeltek, beszélgettek a tűz körül. És hogy ki ne felejtsem: csörögtek-börögtek, csilingeltek, cincogtak; valamint ütötték, verték, rázták, fújták, pengették... mármint a sok hangszert, amit bárki kipróbálhatott. Volt is nagy lárma, amelyet a falu eddig még nem hallott! Szerencsére nem zavarták haza azonnal a hebehurgya társaságot, hanem megengedték, hogy még egy-két napot ott maradjanak. Nyugodt szívvel hajtották tehát

Míg a fiúk faragtak...

...a lányok serényen dolgoztak

Később a fiúk is próbálkoztak

Tábortűz körül

Fejedelmi vendégségben

Ismerkedünk, ismerkedünk?

„Komolyan mondd?”

Kitti még hintázott is a kedvünkért

álomra a fejüket, és szinte mindannyian azonnal el is aludtak.

Alig múlt el az éjszaka, máris új nap virradt. A táborozók negyedik reggelükre ébredhettek a csodálatos Somogyban. Persze ebben nagy szerepük volt a szomszédban éldegélő birkáknak is, akik hangos bégetéssel keltegették a hétalvókat. Reggeli torna híján cicamosdásra került csak sor, majd a bűvös hívó dallamot meghallva mindenki azonnal az asztalhoz sietett. Ismét remek munkát végeztek a konyha tündérei, teli hassal és elégedetten távoztak ma is a táborlakók reggelijüktől. Különleges nap várt rájuk, hiszen két meghívást is kaptak a faluból. Így a délelőtti során először a király kacsalábon forgó kastélyát csodálták meg, majd ebéd után a falu polgármesterének farmjára tettek kiruccanást. Számátalan furcsa tárgyat, régi szerszámot és különleges állatot tekintettek meg. Figyelmesen hallgatták az elődeink életének egy-egy részletéről szóló történeteket, ismerkedtek számukra szokatlan házi állatokkal.

Az esti vacsora a hét fénypontja lett, hiszen nem mindnap lehet az ember szürkemarkarhá! Pláne nem a belőle készült bográcsban főtt, igazi pörköltet! Gondolom, nem kell ecsetelnem, ki mennyire alaposan törölte ki a tányérját... A király meghívására egész

héten a táborban vendégeskedett egy ügyes kezű tündér, Hajni néni, aki megtanította a táborlakókat, hogyan tudnak egyszerű anyagokból csodaszép dolgokat varázsolni. Így vacsora után a hét folyamán készült kézműves munkákból nyíló kiállítást tekintette meg mindenki. A heted hét országra szóló bemutatóra a birodalom minden pontjáról érkeztek látogatók. Még a szegényember legkisebb fia is eljött az anyukájával! A gyönyörű festmények, a szebbnél szebb festett agyagedények, gyöngyből készült fák, színes kisvödörök és levendulás zsákok igazi szépérezkről tettek bizonyosságot. Csipkerózsika is biztosan szívesen elfogadott volna belőle egy-két darabot kastélyának báltermébe. De ezek a mesés munkák mind hazavándoroltak ajándékként a szülőkhöz.

Az utolsó este olimpiai hangulatban telt el. Íjászkodás, foci, tollaslabda, asztaltenisz, csak hogy néhány sportágat említsek... Mindenki kellemesen elfáradt, de egy közös esti beszélgetésen még sokan részt vettek. No, hiszen ez volt az utolsó közös estjük a táborban! Mindannyian végiggondolták, mi mindent tanulhattak ezen a héten. Nemcsak a környék látnivalóiról tudhattak meg egy-két dolgot, hanem egymásról, a teremtett világról és Istenről is bővíthették ismereteiket.

A kellemes beszélgetés után a hideg vizes zuhany néhányukat ugyan felüdítette, mégis lassanként sátraikba vonultak és mély álomba merültek.

Válogatás a hét kézművesmunkáiból

Elérkezett a tábor utolsó napja. Még a nap is más-képpen sütött a kis csapatra, miközben próbálták csomagjaikat az autókba tuszkolni. Lassan szétszedték a sátrakat is, és minden azt jelezte, vége a táborozásnak. Többen persze maradtak volna még egy-két hétig, de sajnos erre most nem volt lehetőség. Így búcsút intettek egymásnak, Misi bácsiéknak, a falunak, és maguk mögött hagyták Somogyországot.

Ha jövő nyáron arra visz utad, feltétlen látogasd meg ezt a vidéket, hiszen számodra is rengeteg kalandot tartogat még a Napsugár-tábor!

Pálfi Noémi

Ők voltak a szomszédaink

„Jaj, úgy élvezem én a strandot!”

Zeneóra

„Áldásod gazdag folyóit...”

„...áraszd e világra szét!”

A kismalacoknak is melegük van

Aldás az utazóknak

Szöveg: Emsdorfi Apátságból (Németország),
Mayer Sibilla fordítása alapján Tóka Szabolcs

Zene: Tóka Szabolcs

Moderato

Orgona v. Zongora

Elő- és közfűvél

F C7/G F/A B A^o/C B/D C/E C

F C E7/D D^o F7/C B G7/H C

F A7/E A/D D^o F7/C B C F

B F F7 B G7/H C F

B F/A D^o F7/C B C 1.2 F

F B F/A D^o F7/C B C7 B/D C/E

F^o F B F/A D^o F7/C B C⁴ C F

1. Ű - ta - i - don Ő hor - doz - zon té - ged, lép - te - id ne ér - je ve - szély. S az a
2. Gyak - ran ve - zet vá - lasz - út - hoz sor - sod, ak - kor is Krisz - tus út - ján járj. És ha
3. Ál - mo - dat is óv - ja meg az Is - ten, ad - jon né - ked eso - dás na - pot! Tő - le

hely a - hol té - ged be - fo - gad - nak, le - gyen ott - ho - nod és új ha - zád. *Refr.* Min - den
fel - vir - rad né - ked is a hol - nap, új re - ményt ad, mely - re ré - gen vársz.
nyert böl - ces - ség - gel járd az u - tat, a - mit té - szél, mind i - gaz le - gyen.

em - ber, a - kik - kel ta - lál - ko - zol, le - gyen ba - rá - tod és lel - ki tár - sad. Min - den

ü - ton, a - mely - re in - dulsz, jó cél - hoz ve - zes - sen té - ged.

ged. Min - dezt ad - ja meg né - ked az Is - ten, a - ki né - ked is Meny - nye - i A -

tyád, Szent Fi - á - ban meg - vál - tott té - ged, a - ki né - ked is űd - vőt ád!

Utazók

Út, utazás, misszióút, zárandokút, keresztút, turistaút, vándorút, felfedező út, hangversenykörút, nászút, jutalomút, jogi út, utolsó út, életút, éltünk útja – e gyors válogatás is jelzi, hogy mindennapjainkat és az emberiség történelmét is átfogja az utazás, hétköznapiunknak és ünnepnapunknak egyaránt velejárója, elválaszthatatlan része. Számos énekünk is szól erről: „Vándorútam álmodozva járom...”, „... Maradj mindig velünk, ha útra kelünk...”, „Úton vagyok, én testvérim...”, „...Ragyogó palota fényét pillantom meg, ha az út végéhez érkezem...” – és sorolhatnánk.

Római katolikus testvéreink hagyományában az utazók védőszentje Szent Kristóf, aki a legenda szerint egy sebes sodrású folyón segítette át a túlpartra igyekvőket – egyik alkalommal egy kisgyermeket is, aki az átkelés során nőttön nőtt, majd a túlpartra érkezve derült ki, hogy a „kisgyermek” nem más, mint maga Krisztus... Őt vitte át az erős fizikumú Szent Kristóf, s így lett Krisztus-hordozóvá. Az ő tiszteletére itthon és külföldön is több templomot neveztek el.

Jómagam lassan negyedszázada – a gyümölcsöző testvéri kapcsolatok jegyében – a székesfehérvári Szent Kristóf Templom nyári ünnepségén orgonajátékkal működök közre. Ez az ünnepély több éve immár ökumenikus alkalommá vált, hiszen a liturgikus szolgálatot végző lelkipásztorok és püspökök egyaránt kérik a jó Isten oltalmát valamennyi utazóra, felekezetre való tekintet nélkül, és a lélekemelő templomi éneklésben valamennyi közösség énekesei – így baptista testvérek is – részt vesznek.

A templom egyik kórustagja németországi zárandokútja során találkozott ezzel az áldáskívánással, az Emsdorfi Apátságban ezzel a megható áldással búcsúztatták el a magyar vendégeket, melyet ő, mint német nyelvtanár és tolmács fordított le a csoportnak. A szöveg tartalma és a közösséggel való jó kapcsolat indított a megzenésítésre,

hiszen mindnyájan utazunk és napon-ta útra kelünk, mindig szükségünk van Isten védő kegyelmére.

A templomi ünnep időpontját csak pár nap választotta el a „szőkepusztai zarándokút”-tól, mely immár hagyományossá vált, és újraindításának ötvenes évfordulójára emlékeztünk. Itt pedig a helyi katolikus hívek is részt vettek az egykori baptista építésű zarándok kápolna szabadtéri istentiszteleti alkalmán.

Pár éve egy karitatív rendezvényen az akkori közlekedési államtitkár ünnepi köszöntőjében azt fejtegette, hogy miközben Európában – így hazánkban is – milliárdok mennek el a közlekedés légi- és szárazföldi hálózatának fejlesztésére, hogy az emberek könnyebben és gyorsabban eljussanak nagy távolságokra – ugyanekkor áldozunk-e, s mennyit arra, hogy utat találjunk egymáshoz?

Kívánom, hogy ez a kis ének is ezt segítse elő, hogy utat találjunk egymáshoz, a más generációkhoz, közösséghez tartozók megeljük ezt az utat... Örömmel és szeretettel ajánlom a testvérek figyelmébe.

Tóka Szabolcs

Épül Kiskunlacházán az imaház

Amint arról már hírt adtunk, új imaház épül Kiskunlacházán. Ezzel a képpel szeretnénk érzékeltetni, hogy hol tartott a munka augusztus közepén.

Hálások vagyunk az Úrnak, az előrehaladásért, és köszönjük mind az egyéni, mind a gyülekezeti adományokat.

dr. Almási Mihály lelkipásztor

KVÍZ KÉRDÉSEK

A kérdések összeállításának alapötlete, Gerzsenyi Sándor: Bibliai fejtőrő c. könyvéből.

Beküldési határidő: 2012. október 31.

Melyik a helyes válasz, és hol van megírva?

- Hol született Pál apostol?**
 - Athénban
 - Tárusban
 - Samáriában
- Milyen nemzetiségű volt Kornéliusz?**
 - római
 - egyiptomi
 - görög
- Hány barátja „vigasztalta” Jóbót?**
 - három
 - hét
 - tíz
- Hogy hívják Izmáel édesanyját?**
 - Mirjám
 - Hágár
 - Debóra
- Kinek a házához került József Egyiptomban?**
 - Potifera
 - Lábán
 - Potifár
- Melyik főangyallal találkoztunk a Dániel könyvében?**
 - Gábriel
 - Rafáel
 - Mihály
- Hogy hívták a Biblia legidősebb emberét?**
 - Mahalalél
 - Metúselah
 - Mordokáj
- Ki volt az Újszövetség első vértanúja?**
 - Jakab
 - András
 - István
- Mi Jákób egyik fiának a neve?**
 - Izsák
 - Izmáel
 - Issakkár
- A három közül kit támasztott fel Jézus?**
 - Tábitát
 - a súnémi asszony fiát
 - a naini özvegy fiát
- Kinek nem írt levelet Pál apostol?**
 - Timóteusnak
 - Júdásnak
 - Titusznak
- Hol született Sámson?**
 - Timnában
 - Corában
 - Gázában

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1. Heródes Agrippa – Palesztina királya – ApCs 25:13, 12:1; 2. Félix – judeai tiszttartó – ApCs 23:24-26.; 3. Augusztus – római császár – Lk 2:1.; 4. Potifár – testőrök főhadnagya – 1Móz 39:1, 37:36.; 5. Bálák – Moáb királya – 4Móz 22:4.; 6. Jairus – zsinagógafő – Mk 5:22.; 7. Joáb – fővezér – 1Kir 11:21, 2Sám 24:2.; 8. Gallió – Akhája tiszttartója – ApCs 18:2.; 9. Kajafás – főpap – Lk 3:2.; 10. Lisiás – ezredes – ApCs 24:7.; 11. Fesztusz – judeai tiszttartó – ApCs 25:1.; 12. Kandaké – szerecsen királynő – ApCs 8.27.

A megfejtést beküldték: Stelkovics Ildikó (Békés), Vári Györgyné (Kiskőrös), Piros Elemérné (Bp), Mészáros Lajos (Bp), Rück Henrikné (Komló), Lomjanszkiné Torgyik Zsuzsanna (Kiskőrös), és további 59-en, (Lásd a keresztretjtvényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.)

Gratulálunk!

Tahi Baptista Táborról

1948. augusztus 18. 19. és 20-án a jubileumi ünnepélyről Budapestről hajóval mentünk Tahiba. 1948. aug. 18-án délelőtt csodálatosan kezdődött a kirándulás, mert a hajón két vagy három fúvószenekar is volt, és játszották az énekeket: „Zeng az ének, zeng a kürt...”, „Krisztus katonái sorakozzatok...”, „Feltámadt Hős...”. A fiatalokkal együtt énekeltek a gyerekek és az idősek. A táborban ez az öröm tovább fokozódott, a máshonnan érkezett fúvósokkal együtt 120 tagú lett a zenekar. A jubileumi éneket tanultuk: „Isten Lelke szállj le hozzánk...” Szabadidő alatt szervezték a záróünnepi zászlós felvonulást a szószerk előtt, önként lehetett jelentkezni különböző csoportokba. Volt kiscsoport, serdülő gyerekek, és 16 évtől katonakorrig három szakasz, hogy ékesen és jó rendben történjen a felvonulás. Ezt gyakorolták. Vezényszavak is elhangzottak: sorakozó, lépés indulj, jobbra át, balra át, hogy katonás rendben tudjanak a szakaszok felvonulni. Szóval nagy volt a készülődés.

A táboron belül senki sem tudta és nem is vették észre, hogy a táboron kívül az erdőben is nagy volt a

készülődés a hatóság részéről. Ezt később is titokban tartották az illetékesek...

1961-ben Hajek Pál honvéd alezredes ellen körözést adtak ki. Sikkasztás és kémkedés volt a vád ellene. Közben Lipták rendőr alezredest lelőtte és ezért a karhatalmi egység részt vett az elfogásában. Ebben az akcióban én is részt vettem. Egy idősebb rendőrrel voltam beosztva. Ezt mondta: „jó volna, ha nem kerülnénk tűzharcba, mint 1948. aug. 20-án a Baptista Tahi Tábornál, ahol végül is nem volt tűzharc, pedig 400-an vettük körbe Tahi Tábor teljes harci felszereléssel, golyószórókkal és géppuskákkal is felszerelve. Óvatosan körbevettük a tábor az erdőben rejtőzködve, mert úgy értesültek, hogy a rendszer megbuktatására készülnek. A felderítőknek sikerült bejutni a táborba és megállapították, hogy nincs fegyverük és nem is akarnak felkelést a táborban tartózkodók, csak énekelnek és imádkoznak, hitüket gyakorolják, és ezért ott nem volt tűzharc, megúsztuk. Mint ahogy nem vették észre, hogy körbe vettük a tábor, úgy nem vették észre az elvonulásunkat sem.”

Reméltük, hogy a Hajek ügyet is megússzuk és nem lesz részünk tűzharcban. Így is történt.

Suhajda

Rövid hírek

Alkalmi fuvarral megérkezett a Napsugár Gyermektáborba Tahitótfaluból az az orgona, amelyet a Marton házaspártól kaptunk ajándékba. Az orgonát már a gyermek és ifjúsági táborozás során használatba is vettük.

Ugyanakkor a Mosberger Mária által adományozott harmóniumot is elszállítottuk Tácról Libickozmára és addig, amíg a katolikus templom újjáépítése befejeződik, az önkormányzat épületében helyeztük el. A település és az egyházközség nevében Horváth Gábor polgármester köszönettel átvette.

Az „esőtető” lassan átalakul. Kívülről OSB burkolatot kapott, két nagy ablak és egy kétszárnyas bejárati ajtó került rá. A táborozás során közösségi foglalkoztató, kiállító és ping-pong terem és egyéb funkcióját is betöltötte – igen hasznosan. Ezúton is köszönjük az erre a célra érkezett adományokat.

Sátor helyett faház

Folyamatosan fejlesztjük a Napsugár Gyermektábor Szőkepuszta-Libickozmán. Eredetileg „esőtőnek” indult, azonban – mint a képen látszik – csinos kis faház lett belőle, stílusában az alapítványi főépülethez igazodva. A nyári táborozásnál már használatba vettük, szeptembertől pedig folytatódik a falak belső szigetelése, gipszkartonozása és festése, valamint az aljzatbeton burkolása. Ezúton is köszönünk minden támogatást.

–am–

A JÓ PÁSZTOR megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu

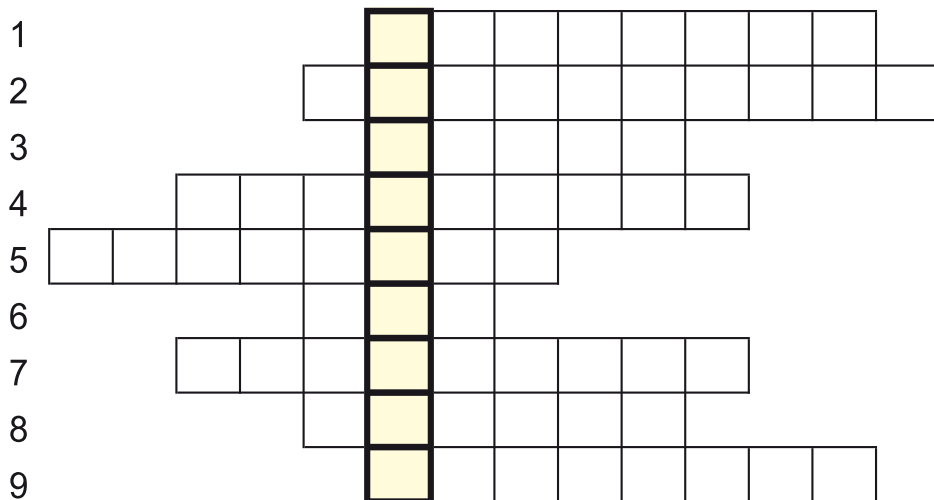
GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek!

Az alábbi feladványban egy-egy szám a helyes válasz. Segítségül a zárójelben jelezzük azt a bibliai fejezet, ahol megtaláljátok a helyes választ. Olvassátok el! Megfejtésül egy nevet kaptok a függőleges vastag keretes sorban. Ezt küldjétek el szerkesztőségünk címére: Jó Pásztor Alapítvány, 1431 Budapest, Pf. 171.

Forrás: Gerzsenyi Sándor: *Bibliai fejtörő*

Beküldési határidő: 2012. október 31.

1. Hány tagja volt Dávid zenekarának? (1Krón. 23.); 2. Évente hánszor terem gyümölcs az „élet fáján”? (Jel. 22.); 3. Elizeus idejében hány medve tépett szét 42 gyereket? (2Kir. 2.); 4. Gedeon győztes seregének létszáma mennyi? (Bír. 7.); 5. Hányadik fia volt Jákóbnak Lévi? (1Móz. 29.); 6. Szkévának hány ördögűző fia volt? (ApCsel. 19.); 7. Hány ezüstöt kapott Júdás Jézusért? (Mt. 26.); 8. Hány ezüstöt kaptak Józsefért a bátyjai? (1Móz. 37.); 9. Hány éves korában halt meg Mózes? (5Móz. 34.)

Az előző rejtvény helyes megfejtése: TANÍTVÁNYOK

Helyes megfejtést küldtek be:

Fodor Boglárka (Békés), Borbélyi Bettina (Szigethalom), Bálint Borbála (Békéscsaba), Vári Tímea (Kiskőrös), Majnár Titusz (Törökszentmiklós), Szentesi Mollí (Pécel)

Gratulálunk!

Gerzsenyi Sándor: NEM HALLGATHATOK

*Apám csendes szavú volt,
Az anyám cserfes, pörgő.
Szívükben madár fészkelte,
Én ezért lettem költő.*

*Gyakran a csöndre vágyom,
Máskor beszélnem is kell.
Ha fojt a némaság bent,
Kilépek egy-egy verssel.*

*A hallgatás ajándék.
A beszéd még nagyobb kincs.
S az arany középútnál
Járhatóbb pálya már nincs.*

*A kenyérem javát már,
Úgy gondolom, megettem,
És lassú búcsúzásról
Szól szinte minden versem.*

*Míg zakatol motorja
Keblemnek, fogd a kormányt,
Drága Uram! Hadd éljek,
Mint aki folyton szolgált!*

A fenti vers Gerzsenyi Sándor: Fölfelé a hegyoldal c., most megjelent verseskötetéből való, szeretettel ajánljuk Olvasóinknak e szép kiállítású könyvet, mely megrendelhető Szerkesztőségünk címén, vagy a 06-20-886-0712-es telefonszámon.

JÓ PÁSZTOR

Kiadja:

JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám:

11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-24/468-108

Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Jelen számunk fotóit

Dr. Czerny Károly, Joó István, Kovács Bálint,
Pálfi Noémi, Szimonideszné Kovács Hajnalka,
és Zsolt Tamás készítette.

Nyomás: Mátyus Bt.

HU ISSN 1786-268X

1	2	3	4	5	6	7	8		9	10	11	12	13	14	15	↘
16									17							
	18						19	20							21	
22		23		24		25			26					27		
28	29		30					31	32				33			
34				35				36					37			
38			39						40				41			42
43		44		45				46				47			48	
49			50					51								53
		54						55		56				57		58
59	60				61					62			63		64	
65				66				67	68						69	
70			71					72						73		74
75		76							77	78	79	80				81
↙													82			

KERESZTREJTVÉNY

A mostani rejtvényben a vízszintes 1 és függőleges 22 alatt egy-egy igevers részlet található. A két igevers a Biblia ugyanazon könyvében található. Megfejtendők az igeversek és igehelyek.

A rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes: 1. Az egyik megfejtendő igeversrészlet 16. Gedeon másik neve 17. Artemisz istennő városába valóé 18. Bírósági ügy 19. Mózes egyik fia 21. Kicsinyítőképző 23. Egy híres özvegyasszony lakóhelye 26. A buddhizmus egyik ága 27. Tagadás 28. A zakó bal oldala! 30. Román váltópénz 31. Szeméttároló – ford. 33. Itt született Sámuel 34. Nem így 35. Máté egynemű betűi 36. Királynője meglátogatta Salamont – ford. 37. Vidék az Édentől keletre 38. A rádium vegyjele 39. Ábrahám fia – névelővel 40. Nézd csak! 41. „Az” az összeg, amit fizetünk érte 43. Gyógyfürdős hotel idegen neve 45. Szem páros betűi 46. Időegység 47. Máltai és francia autójel 48. BÅE 49. Dorkász nevének jelentése 51. Kofa egynemű betűi 52. Munkácsy festményén szereplő inas 53. Személyügyi osztály mai (angol) rövidítése 54. Jövendőmondó 55. Júda egyik fia 57. Kiejtett betű 58. Az egyik fele ráesik! 59. Ebben a pusztában volt az a szikla, ahol Dávid bujdosott 61. A világ legnépesebb országa – ford.

62. Aludj – régiesen 64. Buja egynemű betűi 65. Pártok páros betűi 66. Vaj készítésekor keletkezik 67. A Szent Sátor készítésekor ő volt a hímzés szakértője 70. Egyiptomi isten 71. Libanon, Szíria és Törökország folyója – ford. 73. Nagy vesszőkosár 75. Noé egyik unokája 77. Eszter gyámja 82. Fivérével együtt megölte az Úr, mert idegen tüzet vitt az oltár elé

Függőleges: 1. Sajt páratlan betűi 2. Epe betűi keverve 3. Norvég, román, spanyol és svéd autójel 4. Jeremiás írnoke – ford, az első mh-n ékezet hiány 5. A Bibliában van! 6. Bibliai súlymérték, 3600 sekelt ér 7. Salátadarab! 8. Színültig – ford. 9. N-nel a végén: a tea hatóanyaga 10. A hét gyülekezet egyike 11. Van ilyen bárány – ford. 12. Megnézzem a végét! 13. Ő volt az egyik, aki Mózes karját tartotta a csata idején 14. Előd 15. Itt temették el József holttestét az izráeliek a vándorlás után 20. Pogány isten – ford. **22. A másik megfejtendő igeversrészlet 24.** Z-vel a végén, tizenegy egyiptomi fáraó neve volt 25. A Rudolf-féle szám 27. A vízszintes 82 társa 29. Szeretet, szeretetvendégség a bibliai görögben – az utolsó mh-n ékezet hiány 32. Az Ígélet Földje 33. Félig rozoga! 36. Éli egyik fia – névelővel 37. Az egyik izráeli törzs 42. Boáz anyja 44. Nabukodonozor testőrségének parancsnoka 47. Az egyik arkangyal neve 50. Gondolkodni kezd! 51. Katolikus egyházi tisztség – ford. 56. A völgy, ahol Ákánt megkövezték 60.

Karjával körbe tudja ölelni 61. Opel autón belüli almárka – ford. 62. Téli csapadék 63. Lszák egyik fia 66. Kies betűi keverve 68. R-rel a végén: langusza 69. Hiba, baklövés 71. C-vel a végén: becslés 72. Irodalmi műfaj 74. iráni uralkodó 76. Foszfor és nitrogén vegyjele 78. Állatok lakhelye 79. Rongy széle! 80. Orosz igen 81. Nem régi – ford.

Beküldendő az igevers és az igehely.

Beküldési határidő: 2012. október 31.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

*„Ne késs jót tenni a rászorulóval, ha módodban van, hogy megtedd.”
(Példabeszédek 3,27).*

Helyes megfejtést küldtek be: Kovács Bálint* (Újkigyós), Marton Elemér* (Lénárdaróc), Kovács Sándorné* (Miske), Sándor Mária* (Bp), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Pálfi Józsefné* (Szalk-szentmárton), Kisényé Ada* (Békés), Zóka Benjámint* (Pécs-Hird), Ecsedi Istvánné* (Érd), Bathó Erzsébet* (Rév-Komárom), Majnárné Szommer Annamária* (Törökszentmiklós), Bozsóky Ferencné* (Székesfehérvár), Spangenberg Rudolf* (Kömly), Dan János* (Békés), Vajda Jánosné* (Orgovány), Polányi István* (Bp), Hodoszó Jánosné* (Méhkerék), Surányi Pál Istvánné* (Dunaharaszti), Ádám Lászlóné* (Sajószentpéter), Sáfró János* (Pécel), Gyarakai Lászlóné* (Békés), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalú), Illyéssné Katona Ibolya* (Pécel), Kustán Erzsébet* (Dunaújváros), Varga Lajosné* (Isaszeg), Polányi Károlyné* (Bp), Bócsa Sára* (Dunaújváros), Szegedi Gyuláné* (Kiskőrös), Rózsa Tiborné* (Kiskőrös), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Lovász Mihály* (Kiskőrös), Marton András* (Bp), Kovács Imréné* (Ráckeresztúr), Barna Rezsőné* (Pécel), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Bató Tiborné* (Ócsa), Döme Károlyné* (Zirc), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Lőrinc Jánosné* (Bp.), Martonné Szepák Margit* (Tahi), Vezsenyiné Ács Magdolna* (Pécel), Végh Sándor Bálint* (Bp), Györki Árpádné* (Szada), Kerekes Béláné* (Mágoacs), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Mihály Sándor* (Szada), Dobner Béláné* (Bp), Lisztes András* (Albertirsa), Gyarakai Mihályné* (Békés), Majnár Zoltán* (Dunavecse), Török Sándor* (Pécel), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Asztalos Bogdán* (Bp), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Petrik Boris* (Órbottyán), Barát Imréné (Nyíregyháza), Lomjanszki Jánosné* (Órbottyán), Schmal Henrikné (Balatonszemes), Török Sándor (Debrecen), Vincze Jolán (Domoszló), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Forrás Ferenc (Bp), Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer), Gyurján Istvánné (Kiskőrös), Juhász János (Kiskunhalas), Bárány Bertalané (Órhalom), Papp Béláné (Pécs), Németh Emília (Szombathely)

Könyvjutalomban részesült: Sáfró János (Pécel), Györki Árpádné (Szada), Majnár Zoltán (Dunavecse), Kerekes Béláné (Mágoacs), Papp Béláné (Pécs)

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.